

**10 FEBRUARIE
PARACLISUL
SF. IERARH-MUCENIC
HARALAMBIE AL MAGNEZIEI**

**ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΝ**

**Ψαλλόμενος ὑπὲρ προόδου τῆς μαθητιώ-
σης καὶ σπουδαζούσης Νεολαίας**

*Ποιθῆεις ὑπὸ Χαράλαμπους Μ. Μπούσια
Διδάκτορος Χημικοῦ,
Ἐγκριθῆεις δὲ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 2609/86/
757/16-6-87 ἐγγράφου τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Τὸ πρῶτον τύποις ἐκδιδόμενος*

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκου-
σον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος ὡς συνήθως καὶ τὸ
ἐξῆς:**

Ἦχος δ΄. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς.
Νεοπλίκων τοὺς χοροὺς, ἀθλοφόρῃτε,
τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν θερμὴν σου βοήθειαν,
θαυματοργεῖ Χαράλαμπες, σοφίας λαμπτήρ,
σκέπασον καὶ ἔμπλησον φωτισμοῦ ἀληθείας
ἦθους τε καὶ γνώσεως μαθητῶν τὰς καρδίας
καὶ τῆς σοφίας δεῖξον τοῦ Θεοῦ
αὐτοῦς ταμεῖα καὶ σκευὴ πολύτιμα.

Δόξα. Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου

Ὡς σῦλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ
λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χα-
ράλαμπες ἔλαμπας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου,

ἔλυσας καὶ εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν
παρησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι
εἰ μή γάρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα
τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο
ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
Τὶς δὲ διεφύλαξεν
ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δοούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστικίς:
**«ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ ΧΑΡΑΣ ΠΛΗΡΩΣΟΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΚΑΡΔΙΑΣ»**

ᾠδὴ α΄ Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χαράλαμπες, ἐνδοξε ἀθλητὰ,
πυρσὲ θεοῦ φέγγους
τπλαυγὲς τε καὶ παμφαές,
τοὺς νόας εἰρίνευσον ἐν τάχει
τῶν προστρεχόντων τῇ θεῖᾳ σου χάριτι.

Ἀμίλλης ἀξίωσον εὐγενοῦς
τὴν μαθητιῶσαν
νεολαίαν τὴν εὐλαβῶς
πρεσβεῖαν τὴν σὴν ἐκδεχομένην,
ἱερομάρτυς Κυρίου Χαράλαμπες.

Ῥανίδας ἰδρώτος τῶν μαθητῶν
τῶν ζήλω ἐνθέῳ
κοπιόντων ὑπερφυῶς,
Χαράλαμπες μάρτυς, μή παρίδης,
ἀλλ' εἰς καρᾶς δρόσον ταύτας μετάτρεψον.

Ἀπάλλαξον ἄχθους ὀδυνηροῦ
τούς ἐν τῷ σταδίῳ
τῆς ἀσκήσεως μαθητᾶς
πιστῶς ῥιπτωμένους καί τῆς νίκης
αὐτοῖς τόν κόπνον, ἅγιε, δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Λειμῶνα ἀγάπης τῶν μαθητῶν,
νεότητος σκέπην,
ἀνπλήπτορα καί φρουρόν
σέ ἔγνωμεν, Μῆτερ τοῦ Ὑψίστου,
ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα.

Ὡδή γ' Οὐρανίας ἀψίδος

Ἀλυτάρχης ἀγώνων γενοῦ, σοφέ ἅγιε,
ἐκπαιδευτικῶν πανωραίων,
ὁ ἐν τῷ σκάμματι
τῆς Μαγνησίας στερ' ῥῶς
ἀθλήσας καί στεφηφόρους
νικητᾶς ἀνάδειξον
τούς προσιόντας σοι.

Μυστιπόλος ὑπάρχων Χριστιανῶν πάγκαλος
καί τοῦ Ἰησοῦ παραστάτης
ἐν θείοις δώμασι

τὴν νεολαίαν ἡμῶν
πρὸς ἀληθείας λιμένα,
μάρτυς, μυσταγωγῆσον,
σέ ἱκετεύομεν.

Παρακλήτου δυνάμει θαυματοργεῖν ἴσχυσας
καί νεκρόν ἐγείραι θανάτου,
μάρτυς Χαράλαμπες·
ὄθεν καί τούς μαθητᾶς
τούς πεπωκότας εἰς χάος
ἀγνωσίας ἐγειρον
πρὸς γνώσειν κρείττονα.

Ἐπιστήμονας δεῖξον εἰλικρινεῖς, σῶφρονας
μαθητῶν τούς πάνυ ἀρίστους
καί σκευὴ τίμια
αὐτούς ἐντίμου ζωῆς,
δικαιοσύνης, ἀγάπης,
ἠθικῆς καί πίστεως,
σῶφρον Χαράλαμπες.

Θεοτοκίον.

Σῶσον τὴν νεολαίαν, Μῆτερ Θεοῦ ἄκραντε,
καί ἐξ ἐνεστώσης ἀνάγκης,
ζάλης καί θλίψεων
ῥῦσαι αὐτήν, ἀγαθή,
καί τὴν ὁδὸν τῆς προόδου
τὴν ψυχοσωτήριον
πᾶσιν ὑπόδειξον.

Ἀπάλλαξον,
ἱερομάρτυς, ἐξ ἄχθους τὴν νεολαίαν
καὶ τὴν νίκην τῆς ἐν Χριστῷ
προόδου, Χαράλαμπες,
αὐτῇ ἐπιθράβευσον ἐν τῷ βίῳ.

Ἐπίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν καλεπὴν
τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τό Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεΐα θερμῆ.

Σοφίας κρατήρ
καὶ πίστεως ἐδραΐωμα,
μαρτύρων ἀστήρ,
Χαράλαμπες φανότατε,
ἐκτενῶς βοῶμέν σοι·
μαθητῶν τούς νόας διαύγασον
καὶ τῆς σοφίας ἔλλαμψον τό φῶς
ἐπὶ τὴν τιμῶσάν σε νεότητα.

Ὦδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Χάριν εὖρες, Χαράλαμπες,
ἀρωγὸς γενέσθαι τῶν προστρεχόντων σοι·
ὄθεν καὶ τὴν νεολαίαν σου
τὴν σοὶ προσιοῦσαν ἐπιστήριξον.

Ἄμαρτίας νεότητος
καὶ ἀγνοίας εὐχου αἰεὶ πρὸς Κύριον

παραβλέψαι. τρισμακάριστε
ἀθλητὰ Χαράλαμπες, δεόμεθα.

Ῥαθυμίαν, ἀπόνοιαν
καὶ τὴν ψυχοφθόρον, σπερρὲ Χαράλαμπες,
ἀκιδίαν τῆς νεότητος
τῆς ἱκετευούσῃς σε ἀπέλασον.

Ἄθλοφόρε ἀήπτε,
ἐλατῆρα θλίψεων σέ γινώσκομεν
καὶ χαρᾶς κρουνὸν αἰείρροον·
ὄθεν σέ γεραίρομεν, Χαράλαμπες.

Θεοτοκίον.

Στεντορείως βοῶμέν σοι
καὶ ἐκδυσωποῦμέν σε, Μητροπάρθενε,
νεοήλικας βοήθησον
τούς ἐξ ἄχθους μέλλοντος συγκύπτοντας.

Ὦδὴ ε´. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Παναοίδιμε μάρτυς,
ὦ Χαράλαμπες, λόγον Θεοῦ ἐκήρυξας,
τρανῶς ἐν τῷ σταδίῳ
καὶ λυμῶνος θράσπ
τοῦ κακίστου κατήσχυνας·
διό πιστῶν οἱ χοροὶ
ἀπαύστως σέ τιμῶσι.

Λιθαζόμενος ὄψει,
πολυτίμητε λίθε Χριστοῦ, Χαράλαμπες,
ὡσεὶ σπερρὸς ἀδάμας

ὑπίνεγκας τούς πόρους·
ὄθεν πίσει βοῶμέν σοι·
τούς νέους ὑπό παθῶν
λιθαζομένους σῶσον.

Ἦλοις οἱ τοῦ Σεβήρου
στραπῶται σόν θεῖον σῶμα προσήλωσαν,
Χαράλαμπες· δίοπερ
καί τήν μαθηπῶσαν
νεολαίαν τοῖς βέλεσι
τρωθεῖσαν τοῦ πονηροῦ
ἀνάψυξον εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ῥοδεῶνα ἀφάτου
εὐωδίας καί κάλλους, Ῥοδή χρυσότιτος,
τήν νεολαίαν δεῖξον
τήν σέ φῶδαῖς εὐσχήμοις
ἀνυμνοῦσαν καί κράζουσαν·
ὄσφράδιον θεϊκόν,
ἡμῶν προστάτις ἴσθι.

Ῥδῆ στ'. Τήν δέησιν.

Ῥράϊσον
τάς ψυχάς, Χαράλαμπες,
τῆς νεότητος καί τρίβους εὐθείας
αὐτῇ ὑπόδειξον, ὁ ὠραῖσας
τήν Ἐκκλησίαν ῤανίσιν αἱμάτων σου,
μαρτύρων ἄνθος μυριστόν
καί σεπτόν ἱερέων διάδημα.

Στερρόψυκε,
εὐσεβείας σκίνωμα
καί τῆς πίστεως γενναῖε ὀπλῖτα,
κατεστεμμένε δυσί ἀγλαφαῖς
ὡς ἱερεύς τε καί μάρτυς ἀήπττος
κατάσπεψον πνευματικῶ
διαδήματι τούς νεοήλικας.

Οὐ κίνδυνος,
οὐ λιμός, Χαράλαμπες,
οὔτε θλίψις οὐ βασάνων τό πλήθος
τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης χωρίσαι
τοῦ σέ σερβῶς δυναμοῦντος κατίσχυσεν,
ἀλλά Χριστῶ παρεστηκῶς
ἱκετεύεις ὑπέρ τῶν τιμώντων σε.

Νυπόμενος,
ὦ σοφέ Χαράλαμπες,
τῶ τοῦ Κτίστου ἡμῶν φίλτρῳ ἀγάπης
τήν τῶν ἀπίστων ἀπώσω μανίαν
καί ἄκρι τέλους αὐτῶ εὐηρέστησας·
διό καί νέους ἐκ βελῶν
νυπομένους τοῦ πλάνου διάσωζε.

Θεοτοκίον.

Μητρόθεε,
κελιδῶν γλυκύτατε,
ἡ τό ἦδιστον τῆς χάριτος ἔαρ
ἐκ τοῦ χειμῶνος κομίσασσα πάση
τῇ ὑψηλίῳ, Χριστόν καθικέτευε

διδόναι μέλλον εὐκλεές
τοῖς τό ἕαρ τοῦ βίου διάγουσι.

Ἀπάλλαξον,
ἱερομάρτυς, ἐξ ἄχθους τὴν νεολαίαν
καὶ τὴν νίκην τῆς ἐν Χριστῷ
προόδου, Χαράλαμπες,
αὐτῇ ἐπιβράβευσον ἐν τῷ βίῳ.

Ἐπίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν καλεπὴν
τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τό Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Προσασία τῶν Χριστιανῶν.
Τόν προστάτην τῶν Χριστιανῶν τόν ἀκοίμητον
καὶ νεότητος τόν συνεπῆ ἀντιλήπτορα
νῦν ὑμνοῦντες
πανευλαβῶς κραυγάζομεν· σοφέ,
ἀχλὺν ζόφου, ἄχθους καὶ παθῶν
τὴν καταθλίβουσαν τόν νοῦν
ἀποδίωξον τάχιστα·
γνώσιν δέ ἀληθείας
καὶ σύνεσιν, μάρτυς, δίδου
τῇ νεολαίᾳ κραταιέ,
Θαυματόβρυτε Χαράλαμπες.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ

Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος: Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον

(Λουκ. κα΄, 13-20)

Δόξα.

Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός
σου καὶ κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σκέπε τὴν νεότητα
ἐκ τῶν ἀμέτρων παγίδων
τοῦ δεινοῦ ἀλάστορος,
ἀθλητά Χαράλαμπες πανασίδιμε·
πειρασμούς, πησίσματα,
θλίψεις καὶ δάκρυα
τῇ πρεσβείᾳ σου ἀπέλασον
καὶ τὴν ἀέναν
τὴν χαρὰν ἐμφύσπσον ἅπασιν
καὶ ἐπιτυχίας
τόν δρόμον τόν σωτήριον ταχύ,

ἱερομύστα, ὑπόδειξον
τοῖς νῦν δεομένοις σου.

Ὁ ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὤδὴ ζ´. Παῖδες Ἑβραίων.

Θεογνωσίαν καὶ ἀγάπην
ἀδιάπτωτον τοῖς νέοις, μάκαρ, δίδου,
ἵνα ἄλλας τῆς γῆς
καὶ λύχνοι φασεφόροι
γενήσονται, Χαράλαμπες,
ἐν τῷ σκάμματι τοῦ βίου.

Ἄναψον πῦρ τῆς ἀληθείας
ἐν मुखίοις καρδιῶν τῆς νεολαίας
καὶ σωφρόνως αὐτὴν
ἐκπαίδευσον πρὸς γνῶσιν
τῆς σωτηρίας, ἅγιε,
τῆς νεότητος ἀλείπτα.

Ἦρεμον δώρησαι τὸν βίον
ὡς καλὸς τῆς εὐσεβείας παιδοτρίβης,
στρατιῶτα Χριστοῦ,
Χαράλαμπες, τοῖς νέοις
τοῖς ἐκζητοῦσι μὸρφωσιν
ἀληθείας ἐν τῷ κόσμῳ.

Θεοτοκίον.

Τύπον πιστῶν τὴν νεολαίαν
ἐν ἀγνεΐᾳ τε καὶ πνεύματι καὶ λόγῳ
καὶ ἐν ἀναστροφῇ
τὴν σὴν σεπτὴν ἀντίληψιν

νῦν πιστῶς ἐκδεχομένην.

Ὤδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Ὤδαῖς τιμῶντες
τὸν τοῦ Σωτῆρος ὀπίτην,
Χαράλαμπην, αὐτῷ ἐκβοῶμεν·
ἐμπλησον σοφίας
τούς νέους, μάρτυς θεΐε.

Νοῦν ἀγνωσίας
ἐσπιλωμένον, παμμάκαρ,
ἀποκάθαρσον ρεΐθροις παιδείας
γνῶσιν ἀληθείας
πηγάζουσι τοῖς νέοις.

Κῆπος χαρίτων,
κλυτέ Χαράλαμπες, ὤφθης
καὶ τερπνὸς ῥοδεῶν νεολαίας,
ὄνπερ καταρδεύει
τὸ φρέαρ σωφροσύνης.

Θεοτοκίον.

Ἄγνεΐας Τόμει
καὶ Βίβλε βίου ἐντίμου,
τῆς νεότητος ἴθυνον τρίβους
πρὸς δικαιοσύνην,
ἀγάπην καὶ ἀγνεΐαν.

Ὤδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ῥιψάσπιδας τῶν θείων
πίστεως δογμάτων
καὶ ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, Χαράλαμπες,

μή ἐπιτρέψῃς γενέσθαι
τούς νέους σήμερον.

Διάσωσον εὐχαῖς σου,
Μαγνησίας κλέος,
τούς μαθητάς ἐκ τῆς πλάνης τοῦ δράκοντος
καί πρὸς ὁδὸν σωτηρίας
αὐτούς κατεύθυνον.

Ἰσχύι οὐρανίῳ
μισοκάλου μῆνιν
καταπατήσας, θεόφρον Χαράλαμπες,
ἐκ τῆς αὐτοῦ πανουργίας
ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Ἀγίασον τὰς φρένας
τῶν σοί προσφευγόντων
καί τῆς ἐνθέου προόδου ἀκρότητας
τούς μαθητάς δεῖξον, μάρτυς
Χριστοῦ Χαράλαμπες.

Θεοτοκίον.

Σεπτὸν μητέρων κάλλος,
ἄσπιλε Παρθένε,
τὰς τῶν γονέων αἰτήσεις ἐκπλήρωσον
καί τῇ νεότητι δίδου
μέλλον εὐσίωνον.

Ἄξιόν ἐστιν... Καί τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια
Χαίροις, τῶν ἀρρήτων μυσταγωγέ

χαίροις, τῶν μαρτύρων
ἀκατάβλητε κοινωνέ,
χαίροις, ὁ αὐγάζων
καρῶ πιστῶν καρδίας
τῶν σέ μεγαλυνόντων,
μάκαρ Χαράλαμπες.

Χαίροις, ὁ καρδίας τῶν μαθητῶν
θεῖα εὐφροσύνη
καταλάμπων καί ἀρετῇ,
χαίροις, ὁ τῶν νέων
ὑπάρχων παρασιότης.
Χαράλαμπες, ἐν ᾧρᾳ
δεινῶν ἀσκήσεων.

Γῆρας, ὦ Χαράλαμπες, παριδῶν
ἤθλησας ὡς νέος
δι' ἀγάπην τοῦ Λυτρωτοῦ
καί τῇ νεολαίᾳ
παρέχεις τῇ νομίμῳ
ἐναθλουμένη σθένος
ψυχῆς καί σώματος.

Ἄχθους, σύ, ἐξάλειψον τὴν ἀχλύν
τὴν ἐν ταῖς καρδίαις
ἐνυπάρχουσαν μαθητῶν
τῶν ἐν τῷ σταδίῳ
τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης
πιστῶς νῦν ριπτομένων.

θεῖε Χαράλαμπες.

Οἴησιν ἐκδίωξον ἀφ' ἡμῶν
τῶν σοί προστρεχόντων,
ὦ Χαράλαμπες ἱερέ,
καί ἐν ταπειώσει
τελείῃ καί συνέσει
συντήρησον, μαρτύρων
κλέος, σοὺς πρόσφυγας.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...

Τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἐκτενής
καί Ἀπόλυσις, μεθ' ἧν ψάλλομεν τό ἐξῆς:

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Δεῦτε μαθητῶν αἱ στρατιαί
σπουδαστῶν τε νέων τά πλήθη
ἐν ταπεινώσει πολλῇ
τόν ἱερομάρτυρα
νῦν ἱκετεύσωμεν,
Χαραλάμπην, ἀκέστορα
ταχύν τε καί θεῖον
κράζοντες· συνέτισον
καί βίον κρείττονα
δειξὸν τοῖς πιστῶς σέ τιμῶσι
καί τῆς εὐκληρίας τῆς ἄνω
κοινωνούς, παμμάκαρ, πάντας ποίησον.
Ὁ ἱερεύς: Δι' εὐχῶν...